

У минулому випуску газети ми обіцяли нашому читачеві репортаж з концерту «Океану Ельзи». Для тих, хто хотів, але не зміг... – цей репортаж.

«Океан Ельзи» в Запоріжжі: солдати відривалися під пісню «Я не здамся без бою»

У Запоріжжі відбувся довгоочікуваний концерт популярного українського гурту «Океан Ельзи», приуроченого 20-річчю створення колективу.

«Океанів» запоріжці чекали ще влітку. Але тоді Вакарчук прийняв рішення провести виступ тільки в містах-«мільйонниках» (Львів, Київ, Харків і Дніпропетровськ).

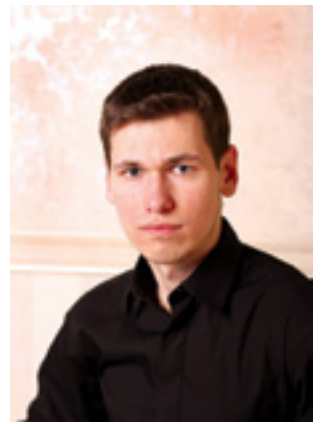
Концерт, за традицією, затримали на 40 хвилин. За годину до його початку центр міста зупинився в «пробках». Поспішали насолодитися співом Вакарчука й гості з інших міст. Найбільш економні фанати спостерігали за виступом з дахів та балконів сусідніх будинків, дехто підійшов до паркану «Славутич-Арени». Студенти ЗДІА повідомляють, що концерт

було чути навіть у гуртожитках.

Перші акорди, бурхливі оплески ... і ось на сцені сам Святослав: у білій

Ведучий спорівки
Данило Сайков, Буд-11-1

футболці, чорному піджаку та з фірмовою посмішкою. Відкриває концерт пісня «Вставай», а вже через кілька композицій звучить «На лінії вогню».

Серед декількох тисяч фанатів на концерті були й солдати у військовій формі. Глядачі радісно вітали хлопців, підходили до них, і перекикуючи музику, дякували за захист нашого миру та спокою. Військові з ентузіазмом підспівували пісню «Я не здамся без бою».

В середині вечора Вакарчук скидає з себе піджак і залишається в білій майці.

— Можливо на вулиці й холодно, але в душі у вас тропічна спека, — звертається він до публіки. Арена зустрічає його слова новими оплесками.

Глядачі під час виступу танцюють, розмахують прапорами України. Дівчата, не змовляючись, прийшли в національних вінках.

«Океан Ельзи» тричі викликали на біс. Щоразу музиканти поверталися на сцену та співали ще 2-3 композиції.

Кульмінацією вечора стала пісня «Обійми мене». Під цю красиву, до болі знайому пісню, закохані, друзі та просто незнайомі люди обіймали один одного та танцювали.

— **Щоб ви там не думали, весна близько, — пообіцяв Вакарчук.**

І швидше за все, співак говорив зовсім не про погодні умови...

Інформує СНТ

У серпні в Запоріжжі Народна рада запропонувала перекрити подачу газу до Вічного вогню. Привід суто економічний: таким чином зекономити паливе для опалювального сезону. Ні розрахунків про заощадження, ні обсягів споживання газу... Зате є привід ліквідувати один з головних символів перемоги над фашизмом – Вічний вогонь... Чи згодні з такими заходами запоріжці – велике питання. Але! Економія газу – тема нагальна та важлива. І вирішувати її необхідно в усіх напрямках!

Студентське наукове товариство також зацікавилася питанням і провело моніторинг технічних рішень проблеми. І ось що вдалося дізнатися:

- Здолбунів, Рівне, Луцьк... Го-рить Вічний вогонь як пам'ять про тих, хто відвоював своїм життям перемогу для всієї нашої землі.

- У Черкасах живий вогонь факела замінили світлодіодним. Чаша, швидше за все, служить сховищем для акумуляторів. Начебто використання нових технологій, але виглядає якось не естетично. Адже мова йде про пам'ятник загиблим героям...

- У Сумах новий палиник, зроблений сумським винахідником Мстиславом Гнібедовим, не має аналогів в Україні!

«Економія буде суттєвою: раніше для Вічного вогню потрібно було 200 тис. грн./рік, тепер достатньо і 25 тис. грн./рік. Палиник економічний, захищений від впливу атмосферних явищ – дощу, снігу, вітру. Тобто вогонь ніколи не згасне. До того ж, нове полум'я буде значно вищим і яскравішим», – розповів винахідник.

- Чи знайдеться в Запоріжжі свій винахідник, здатний і Вічний вогонь врятувати від затухання, й заощадити для міста суттєві кошти на витраті газу. Ось таке питання... Такий ось виклик нашим молодим вченим і винахідникам...

. Він у 4 рази економніший за попередній

Газета зареєстрована
управлінням
у справах преси та
інформації
Запорізької
облдержадміністрації
16 листопада 1998 року
Регістраційне свідоцтво
33 № 309

Щомісячна газета Запорізької
державної інженерної академії
Газету віддруковано з
комп'ютерного оригінал-макету
Віддруковано в РВБ ЗДІА
Адреса редакції: м. Запоріжжя,
пр. Леніна, 226, кімната 309
тел. 223-83-62
Тираж - 300 прим.

Куратор видання - І.А. Дмитренко.
Редактор - Н.А. Юсупова.
Коректор - І.В. Чернова, фотокор - М.І.
Ні-коласв, дизайн і верстка - Н.А.

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

Юбіляр жовтня Ірина Михайлівна Леденєва працює в ЗГІА з 1980-го року. Спочатку в посади старшого техніка НІСа, а з 1982-го року – інженером-смотрителем задній і споруджень, пізніше Ірина Михайлівна зайняла посади інженера по проектно-сметній роботі РСУ.

Ірина Михайлівна приймала активне участь в розробці проектно-сметної документації в період будівництва бази відпочинку «Монтажник» в пгт. Кирилівка. в проектуванні реконструкції сімейного блоку общежития №1... Проще сказати так – все сметає на виконання робіт розробники Іриною Михайлівною. К цьому

потрібно додати, що Ірина Михайлівна – ветеран праці, а починаючи з 2004-го року – бессменний голова профбюро АХЧ.

Свою «будівельну» кар'єру Іра Леденєва почала з навчання в будівельному технікумі, який закінчила в 1976-м році. А продовжила професійний ріст на будівельному факультеті ЗІІ, і лозунг «Свій вуз – своїми руками» був для Ірини не тільки девізом, але й реальною життям. З трудовими мозолями на долонях, з піснями у вустах, з ночівлями в наметах...

Одного разу закохавшись в ЗІІ-ЗГІА, Ірина Михайлівна вклала в нього успіх частинку свого серця, свою працю, свою душу і, незважаючи на якісь труднощі, залишилася вірна академії до сьогоднішнього дня!

Вітаючи з ювілеєм нашу колегу, підкреслимо, що Ірина Леденєва гармонічно поєднує в своєму обличчі симпатичну жінчину, отзывчивого чоловіка, порядочного і виконавчого працівника... І ці якості сформували Ірині Михайлівні Леденєвої повагу, визнання і любов'ю всієї колективу.

Приміте, дорога Ірина Михайлівна, побажання міцного здоров'я на довгі і довгі роки, миру і благополуччя в сім'ї і в країні, успіху, любові і щастя! Нехай здійснюються всі Ваші мрії!

Адміністрація академії,
профсоюзний комітет,
колектив АХЧ ЗГІА

Запорізька наступальна операція. 1943 р. Ми пам'ятаємо...

(Початок на с 1).

Нагадаємо, що запорізька наступальна операція тривала з 10 по 14 жовтня 1943 року. Під час нічного штурму Запоріжжя вперше наші танкісти застосували світловий ефект, використаний потім при штурмі Берліна.

Своїми спогадами поділився командир танкової роти Георгій Гордєєв, який отримав за нічний штурм Запоріжжя полковницький орден Олександра Невського. «...Після форсування Сіверського Донця в перших числах жовтня ми вийшли на далекі підступи до Запоріжжя. ...Навколо міста були викопані протитанкові рови глибиною метра півтора і шириною до двох метрів, місцями заповнені водою або заміновані...

У п'ятиденних боях гітлерівці втратили 23 тис. солдатів і офіцерів, понад 160 танків і штурмових гармат, 430 гармат і мінометів. Допомогу в проведенні операції надали місцеві партизани і підпільники. Тридцять одному з'єднанню і частини за відвагу і доблесть при визволенні Запоріжжя була присвоєна почесна назва «Запорізьких». Тисячі воїнів були нагороджені, десятки з них стали Героями Радянського Союзу. Це санінструктор В. Гнаровська, командир танкового взводу М. Яценко, командир стрілецького взводу гвардії молодший лейтенант Д. Стефанов, льотчик капітан Г. Несмашний, кулеметник рядовий В. Авраменко та багато інших.

Відділ реклами
та зв'язків з громадськістю

ЖІНКИ АКАДЕМІЇ ПРОТИ ВІЙНИ...

В академії за ініціативи Ради жінок і доцента каф. МКМ В.М. Косенко було організовано во-лонтерську благодійну акцію «ПОДАРУЙ ТЕПЛО БІЙЦЮ!».

Викладачі та співробітники з розумінням відгукнулися допомогти бійцям 55 бригади м. Запоріжжя, які виконують свій військовий обов'язок у зоні АТО.

За короткий час було зібрано кошти, придбано ліки та велику кількість теплих речей: тепла нижня білизна, куртки, футболки, светри, штани, шкарпетки, шапки, рукавиці, постільна білизна,

со-рочки тощо.

Висловлюємо подяку найбільш активним учасникам акції: колективу ФБВР на чолі з деканом, колективам кафедр: міського будівництва та господарства, водовідведення та водопостачання, електронних систем; викладачам та співробітникам: Буровій А.О., Черненко Т.В., Бочарь В.М., Шкодї В.В., проф. Ніколаєву В.О., Гребенюк О.В., Бічовому П.П., Ніколаєнко А.М., Полікарповій Л.В., Тереху М.Д.

За організацію та проведення акції окрема подяка співробітникам організаційно-виховного відділу Барякіній Л.М., Марті І.В.

Якщо у серці кожного українця панує милосердя, злагода та любов до ближнього, то ми обов'язково переможемо!